

Mrka je konec in sajasto steklo lahko vržemo za grm. Včasih pa se pri-
godi, da sonce pozabi pogledati v koledar in ne ve, kdaj bi mrknilo.
Takrat ga reši luna iz zadrege. Luna zapre oči in se postavi na glavo,
nam pa kaže temo. Takrat vidimo samo zemljo, če jo sploh gledamo.
Jaz zadnjega mrka nisem mogel videti, ker sem spal. Zato ne verjamem,
da je luna mrknila. Mogoče nas je samo potegnila za nos.

V starih časih so kurili tako, da so drgnili les ob les. To so delali tako
dolgo, da se je les naveličal drgnjenja in se je raje vžgal. Spekel je tistega
v roke, ki ga je drgnil in ta je začel kričati na pomoč. Potem so prišli vsi
na kup in so vrgli goreči les v dračje. Tako so dobili ogenj in so lahko
kurili.

Jaz mislim, da je moral tisti, ki je na primer hotel zakuriti za božič,
že o Vseh svetnikih začeti drgniti les. Na Miklavževo so navadno vsi po-
begnili pod mizo, ker so se bali parkeljna, in pustili les pri miru. Zato se
ni vžgal tako hitro kakor bi se moral in so pekli potice šele po božiču. Na
tepežni dan so kaj radi švigali drug drugega. Takrat so drgnili šibe ob
hlače in se je pripetilo večkrat, da so se temu ali onemu vnele hlače in je
bil ogenj takoj pri roki in pri hiši.

Tako so kurili stari narodi, ko nas še ni bilo na svetu. Stari narodi
še niso bili toliko pri pameti, da bi šli v trafiko po vžigalice. Moj oče, ki
je poznal stare narode, pravi dostikrat:

»Hrkament, so imeli včasih ljudje skisane možgane in grenko pamet!
To že danes ve vsaka kura, kako se zakuri!«

»Ni tako, dragi očka!« sem rekel jaz. »Niti naš gospod učitelj ne ve
tega! Zato pa nam je dal tako nalogo, da bi se naučil, kako se zakuri!
Zebe ga, to dobro vem! Le tega ne razumem, zakaj ne da take naloge
šolskemu slugi, ki vsak dan kuri v šoli! Kaj neki le ima za bregom?«

Šolska modrost

Kako bomo varčevali

»Dragi Tonček,« pravi mati, »odslej bomo morali zelo varčevati. Oče ne
bo več hodil v gostilno, jaz ne bom več jedla slaščic — a ti, Tonček, kako
misliš varčevati?«

»Jaz pa ne pojdem več v šolo,« se odreže sinko.

Premrzla voda

Mali Francek si umiva noge. Mati: »Kaj pa delaš? Saj imaš še nogavice
na nogah!«

Francek: »Seveda, ker je voda premrzla!«

Čudna želja

Pavlek je dobil naročilo, da mora svoji teti o raznih prilikah — zo
božič, za veliko noč itd. — poslati razglednico s čestitko. Teta se nemalo
začudi, ko dobi nekega dne meseca avgusta razglednico s sledečim poščilom:
»Ljuba tetka! Želim Ti prav vesel onebohod!«

Dvojčkova tožba

Ni prijetno dvojček biti. Ako očka ne more dognati, kateri izmed naju
je to ali ono napravil, sva vedno oba tepena. Zapisal A. Kosi.